

דף ח.

עין משפט א.

יו"ד סימן רכא פעיף א

א. א. ראובן שאסר נכסיו על שמעון או שאסר עצמו מנכסי שמעון, הנאסר אסור לו לעבור על שדה של האחר אפי' בבקעה בימות החמה שאין בני אדם מקפידים על דריסת רגל בה פ. ואסור לשאול ממנו כלים שבעולם.

א. ב. אם לא נדר ממנו אלא מאכל אינו אסור אלא לאכול משלו, אמר הנאת מאכלך עלי אסור לאכול משלו ואסור לו אף ללעוס חטים ליתן ע"ג מכתו ז, אבל לשאול ממנו נפה וכברה מותר.

א. ג. אם אמר "הנאה המביאה לידי מאכל עלי" אסור לאכול משלו ומותר ללעוס חטים ליתן ע"ג מכתו, ואסור ליהנות בכל דבר שמשכירין כיוצא בו, אבל מה שאין משכירין כיוצא בו מותר אם אין בו שייכות מאכל. ואם יש בו שייכות מאכל אסור כגון נפה וכברה, או שק להביא בו פירות או חמור להביא עליו פירות או סוס לרכוב עליו לבית המשתה, וכן טבעת להראות בה בבית המשתה, וכן לעבור דרך שדהו לבית המשתה, אע"פ שאין משכירין כיוצא בהם אסור, וכן אסור לו לקנות לו צרכי סעודה ואסור לחמם ידיו בככר שלו ק.

הגה: קרדום שמבקעים בו עצים לבשל בהם מיקרי הנאה המביאה לידי מאכל, אבל קרדום שמנכש בו מותר ר.

פ. ממשנה נדרים ל"ב ע"א, והרא"ש שם.

צ. אע"ג דאינו אוכל, מ"מ הנאה מגוף מאכל היא. ש"ך ס"ק ב'.

ק. זה חוזר על תחילת הסעיף באסר נכסיו סתם או על הנאת מאכלך עלי, ובזה סרה תמיהת הש"ך בס"ק ד'. ועיין בבאר הגולה אות י"ג.

ר. ב"י בשם רי"ו.